

«EL PROBLEMA ESPANYOL HA VARIAT I MUSSOLINI HO SAP», recoïda la premsa de dreta francesa

«Le Populaire», òrgan socialista, crida l'atenció sobre "el perill que suposaria una intensificació de l'acció italiana a Espanya".

DAVANT L'AMENÇA DE VUITANTA MILIONS DE TEUTONICS QUE MIREN CAP A PARIS I ROMA, PER UNA PART, I CAP A KIEV I PRAGA, PER L'ALTRA, DELBOS TREBALLA PER A ACONSEGUIR ACORDS CONCRETS

PER A QUAN GUARDEN FRANÇA I ANGlaterra, UN GEST ENERGIC?

«El Govern britànic vigila la situació d'Austria i de tota l'Europa central», declara Eden

Londres, 18. (Urgent.) — Aquest matí, a la Cambra dels Comuns, Eden ha contestat una pregunta del major Attlee i ha dit: El Govern britànic no solament vigila de prop la situació a Austria, sinó de tota l'Europa Central. Ha afegit que el dilluns pròxim faria una declaració més completa.

Roosevelt, Cordell Hull i altres personalitats han parlat, oficialment, dels deutes de guerra

El president Roosevelt suggereix una nova fórmula per a solucionar el problema dels deutes de guerra. Els plans del president són secrets.

El president del Parlament Català posa el seu autògraf a un album d'homenatge a Euscadi

El Comitè Oficial de Delegats d'Ajudar a Euscadi, anexe al Comitè d'Ajudar a Madrid i tots els fronts, ha visitat aquest matí al President del Parlament de Catalunya, i li ha ensenyat l'album que s'ofereix al Govern d'Euscadi, el qual conté autògrafs de totes les autoritats antifeixistes.

El senyor Casanoves ha signat un autògraf a l'esmentat album.

Grandi ha lliurat a Eden i a Chamberlain la contesta italiana sobre la qüestió dels «voluntaris»

Londres, 18. (Urgent.) — Grandi s'ha entrevistat aquest matí amb Chamberlain i Eden per tal de tractar de la retirada dels voluntaris italians a Espanya. Es creu saber que Grandi ha lliurat a Eden la resposta italiana a les proposicions del subcomitè de no intervenció.

«Tot segueix el seu curs normal a la Generalitat», ha dit el President Companys

S. E. el president Companys ha passat el matí a la residència despatxant amb els seus secretaris. El migdia s'ha dirigit al Palau de la Generalitat i a la Galeria Gòtica ha estat saludat pels periodistes.

A preguntes d'aquests, S. E. el senyor Companys ha contestat:

—No hi ha res de nou. Tot segueix el seu curs normal a la Generalitat. He acabat la feina a la residència i he vingut per tal de rebre algunes visites que tenia anunciades i despatxar amb la secretaria.

Seguidament el senyor Companys s'ha acomiadat dels informadors i s'ha dirigit al despatx oficial.

Els nazis ja es preparen per envair l'ecos ovàquia

Praga, 18. — El Partit socialdemòcrata celebrava ahir a la nit, a Karlův Vrh, un miting polític. Un grup de partidaris de Henlein intentà penetrar al local on se celebrava l'acte negant-se a pagar la quota d'entrada. Amb aquest motiu s'entaulà una veritable batalla campal de la qual resultaren diversos ferits.

El diputat nazi Wolkeuer ha quedat internat a l'hospital, que d'esser internat a l'hospital, que d'esser internat a l'hospital, que d'esser internat a l'hospital.

Tota una població, completament destruïda per un cicló

Shreveport, 18. (Luisiana). — Un cicló de gran violència es produí a Rodesa, petita població industrial. Hi ha almenys 110 morts i uns 50 ferits greus. Segons els relats dels fugitius, la població ha quedat destruïda per complet. Les víctimes han estat recollides en diversos hospitals veïns. Alguns cadàvers han quedat mutilats de tal manera que la identificació és molt difícil.

Paris, 18. — El lector assidu de la premsa francesa resta avui, després de llegir atentament els periòdics, una mica desorientat. Es veritat que tots per un igual, el mateix els de dreta que els d'esquerra, lamenten els esdeveniments d'Austria i es dolen que no es faci un gest ferm, energic, per part dels dos països: França i Anglaterra. També deixant a part les divisions internes, tots els periòdics temen per la sort d'Austria, assetjada i a punt d'esser víctima de les dentellades dels nazis. Però la nostra sorpresa es refereix als comentaris que es fan entorn al problema espanyol. Ara resulta que, en lurs fuigues a Mussolini, els periòdics de dreta li recorden que el problema espanyol ha canviat i Mussolini ho sap. La sorpresa quasi es converteix en estupor quan un periòdic com «Le Figaro» gairebé arriba a dir que si la República espanyola no existís seria precis inventar-la.

Els «rojoss» ja no es cotitzen a París. Però la premsa dretista comença a cotitzar els republicans. Atenció. Perquè resulta que els esquerristes, els amics de sempre, no són tan optimistes. El portaveu socialista «Le Populaire» crida l'atenció sobre el perill que suposaria una intensificació de l'acció italiana a Espanya, com a recompensa al seu fracàs a Austria. Atenció, reclama també un periòdic d'esquerra com «L'Oeuvre» que —precisant els informes que es reben de Berlín amb referència als acords de caracter econòmic que es conclouen entre Alemanya i Austria— anuncia que serà enviat a Viena l'ex-ministre d'Economia, doctor Schacht, amb l'encarrec de solucionar totes les divergències que sorgissin en el camí de l'Anchluss.

A París els informes que es tenen de Londres i les paraules fermes d'Eden a la Cambra dels Comuns han aixecat una mica els ànims. Concretament se sap que Delbos treballa per tal d'aconseguir acords concrets davant aquesta amenaça de vuitanta milions de teutons mirant envers París i Roma, per una part, i envers Kieiv i Praga per l'altra. A París hom vol esperar que Mussolini abandoni la seva política de fets consumats i voldrà posar-se al costat d'una possible acció constructiva europea.

La política de feix, com la política del triangle Roma-Berlín-Tòquio ha estat mancada de base positiva. Units per negacions, els tres països han abusat de la paraula donada. Tòquio enviaix Xina i destrueix els mercats alemanys; però Alemanya trameta armes a Xina. La col·laboració italo-alemanya ha permès la introducció del pas de l'oca a Itàlia, però Hitler s'ha quedat amb Austria. ¿Ajudarà Hitler a Mussolini en el Mediterrani? Heus ací la incògnita.

AFER SENSACIONAL

¿Rapte, assassinat, suplantació, o traïdora deserció?

Entremès de la guerra d'Espanya, de la invasió de Xina, del solament austriac al nazisme i del salvament de l'expedició Papanin, un afer de caràcter sensacionalista ha ocupat l'atenció de tots els diaris del món: la desaparició misteriosa de l'encarregat d'Afers Estrangers de la URSS a Romania, Butenko.

Rapto, assassinat, suplantació o traïdora deserció? La Premsa italiana anuncia l'arribada de Butenko a Roma i li fa honors de gran «vedette». Segons la premsa a sou del feixisme, Butenko hauria estudiat al seu país la carrera diplomàtica per a poder així abandonar comodament la «tirania soviètica», segons la frase estereotipada de tots els que fan de la tirania una norma de govern. I un bon dia, salta de Bucarest a Roma i es disposa a fer declaracions sensacionals.

Les autoritats diplomàtiques de la URSS no creuen, però, amb aquesta novetats que s'han inventat els creadors dels «legionaris». En una nota que el comissari del poble d'Afers Exteriors, senyor Litvinov, ha lliurat a l'encarregat d'Afers Estrangers de Romania a Moscou, aquell afirma redonament que Butenko ha estat segrestat pels agents de la O. V. R. A. i que la caria que signada per Butenko ha estat tramessa a Bucarest i des d'allí a Bucarest ha estat escrita sola amenaces o tortures.

«Mentre Butenko no sigui vist en un país lliure — declara Litvinov — i no es presenti a persones que el coneguin personalment, nos no ens farà perdre la convicció que es encara a Romania, en mans dels seus raptors, si és que aquesta encara no l'han assassinat.»

I per tal de continuar l'enquesta sobre aquest afer que ha conmovut el món, el Govern soviètic anuncia la tramessa a Bucarest del senyor Alexandrovich, ambaixador de la URSS a Praga.

Butenko, l'efgie del qual veu ací, vivia al segon pis d'aquest bell edifici d'arquitectura funcional, als afores de Bucarest. A la foto inferior, l'immoble que ocupa la Legació soviètica a la capital romanesa.

(Fotos "Graphic Press")

SCHUSCHNIGG HA LLIURAT AUSTRIA A LA VORACITAT NAZI

«Itàlia, conforme amb la claudicació austriaca», diuen de Berlín

Berlín, 18. — Circula amb insistència el rumor que seran preses mesures importantsíssimes, en els pròxims dies, referents a Austria. Es refereixen a tres aspectes: Aspecte econòmic; les duanes entre els dos països hauran d'esser progressivament suprimides per tal d'arribar a consistir en cert lapse de temps un territori duaner austro-alemany. Una relació fixa seria establerta entre les monedes dels dos països en espera de la introducció d'una moneda comuna. El programa d'obres públiques seria fet extensiu a Austria, en particular per la construcció d'autopistes i per a l'ocupació de parats austriacs en l'agricultura i a la indústria del Tercer Reich, que actualment està mancat de braços.

Salutem a Berlín que aquestes mesures representen grans sacrificis financers per al Reich. Serien compensats pels avantatges en l'aspecte polític exterior. Austria assimilaria la seva política a la del Tercer Reich referent al pacte anticomunista i la E. de N. En la política interior, el Govern procediria molt aviat a un reajustament ministerial a base d'una renovació del Front Patriòtic. Els nacionalsocialistes serien cridats a ocupar carteres importants. El coronel Adam, secretari general del Front Patriòtic, seria liquidat. Els nacionalsocialistes serien admesos al Front Patriòtic o detindrien una part dels llocs de comandament.

A Berlín s'afirma que aquestes condicions foren plantejades a Schuschnigg a Berchtesgaden. El canceller les acceptà. Als cercles governamentals de Berlín es manifesta gran continuïtat en el desenvolupament ulterior de les relacions austro-alemanyes. Es deixa comprendre que sense cercar «Einschuss», el Tercer Reich espera que entre Alemanya i Austria s'establiran les mateixes relacions que entre el Reich i la Ciutat Lliure de Danzig que —diuen— continua essent una Ciutat Lliure.

«REAJUSTAMENT DEL CONSELL D'ESTAT AUSTRIAC», AMB L'ENTRADA D'ELEMENTS NAZIS
Berlín, 18. — El periòdic «Lokal Anzeiger» anuncia en grans titulars: «Reajustament del Consell d'Estat Austriac», on entraran personalitats de l'oposició anomenada nacional (nazis), particularment l'enginyer austriac Rheintaler conegut per la seva iniciativa d'«apalvament» abans de l'octubre del 1936. El periòdic alemany prossegueix: «Es dona per descomptat que fins a la reunió del Parlament federal austriac, el 24 de febrer, seran preses mesures importantsíssimes que es despreuen de l'entrevista de Berchtesgaden i són encara projectes.»
La premsa alemanya publica llarg comentari de Roma subratllant que Roma subscriu aquestes mesures.
Hom creu saber que en el discurs que pronunciarà Hitler el pròxim diumenge s'anunciarà el reconeixement del Manxukuo per Alemanya. Goebbels, que el dijous passat rebé l'ambaixador del Japó, preparà amb aquest els detalls d'aquest reconeixement.

Austria, atacada des de dintre

L'ordre públic, en mans d'un nazi, és la primera etapa d'un cop d'Estat hitlerià...

S'ha consumat la maniobra nazi a Àustria. En la qual, com hem dit, arran de l'entrevista Hitler-Schuschnigg, es veu la mà d'Itàlia, entestada a renovar la solidaritat de l'eix Roma-Berlin. Si no fos així és possible que el Front Patriòtic austríac no hauria acceptat l'entrada de ministres nacionals-socialistes al Poder.

A canvi d'aquesta solució sembla que el cap alemany ha promès respectar la llibertat austríaca. És que Hitler es decideix a esmenar la política pangermanista que preconitzava en «la meua lluita»? El més probable és que es tracti d'un repliegament estratègic del nazisme, amb l'objectiu d'eliminar dificultats amb Itàlia i remuntar la crisi militar que acaba de produir-se a Alemanya. Seria ingenu acceptar com a bons els compromisos feixistes. Ja se sap que tant el feixisme alemany com l'italià signen acords que no compleixen i destrueixen els pactes més solemnes quan espantien els seus plans essencials.

Un periòdic anglès ha dit que la participació nazi en el Govern austríac seria tant com introduir el cavall de Troia al Danubi. Hitler prepara el cop des de la dreta, sense comprometre's en una agressió directa contra Àustria. Si s'examinen els esdeveniments recents, s'observa que aquesta és la política del feixisme. Vegi's, per exemple, la guerra d'Espanya. Els alemanys i els italians participen en ella; però han trobat com a testaferrers els militars espanyols i envaeixen el nostre territori a l'empar d'una suposada guerra civil. El mateix fa el Japó amb Xina, on existeixen àdhuc Governos autònoms al servei dels nipons. És el sistema de la guerra indirecta, que ofereix tots els avantatges i poquíssims inconvenients. Si es necessari se signa un conveni de no intervenció... per a intervenir amb més comoditat. Hitler acaba de comprometre's a no intervenir en la política interior austríaca; però també va convenir el mateix respecte Espanya i té al nostre territori material i tècnic suficients per a participar en el botí quan el moment arribi.

No ha d'estar molt clara la qüestió quan Anglaterra es disposa a notificar al canceller alemany que no pot desinteressar-se de la sort d'Àustria. La Gran Bretanya em lògicament que les coses no succeixin tal com les presenten els comunicats oficials de Viena i de Berlín. Un Estat com l'austríac hauria de lluitar per Hitler és un perill cert per a les democràcies a l'Europa central, on la influència feixista es deixa sentir d'un temps a part amb evident perjudici per als interessos francoanglesos. Si Hitler aconseguís reconstruir l'Imperi germànic a base de les nacionalitats que sortiren de la guerra del 1914, l'amenaça d'una lluita imperialista com aquella reapareixeria més accentuada. Anglaterra i França solament podrien comptar aleshores amb la petita Txecoslovàquia. Arreu sorgirien enemics que encoratjats per l'esperit antidemocràtic dels Germans vindria a col·locar en situació perillosa el bloc de les democràcies europees.

Schuschnigg ha volgut daurar la pindola donant entrada al Govern. al mateix temps que als nazis, a certs elements que l'exageració oficials en diu «democràtics». Hi ha en aquest Gabinet uns quants traidors de la socialdemocràcia que pretenen representar les forces populars. El cert és que es tracta de vulgars traidors sense al·lèrgies morals ni polítiques. Es mossa. Després del fracàs de la revolució austríaca, els marxistes han estat perseguits fins a l'extermini. Ara els assolirà aquesta amnistia donada també en favor a Hitler per tal de salvar els assassins de Dollfuss. Però ja es veu que el decret està dictat expressament per als hitlerians que executaren ordres de Berlín. La tal amnistia és una farsa més i una satisfacció expressa als feixistes alemanys que aquesta vegada aconseguiran una victòria política sense haver tingut cap batalla. El mediocrè Schuschnigg només és un ninot els fils del qual són moguts per la urpa glaciada de Mussolini.

No desconfiem, però, de les incidències d'aquest original acord austro-alemany. L'opinió austríaca comprendrà de seguida que aquesta crisi, on l'ordre públic queda en mans d'un nazi, és la primera etapa d'un cop d'Estat hitlerià i la independència d'un país és raó suficient per a posar-lo en peu sobtadament.

Itàlia abandona Àustria a mans del III Reich

Roma, 18. — La «Informazione Diplomatica» publica una nota de Mussolini en la qual es demostra que tots els comentaris de la premsa estrangera relatius a l'oposició de Mussolini a l'«Anschluss» són fantàstics. La nota diu que Itàlia no s'oposa a l'acord entre Àustria i Alemanya. Tota la premsa feixista aprofita l'oportunitat per a atacar la

premsa de les «grans democràcies». «La Tribuna» destaca la gran indecisió de França i Anglaterra. El «Labor Fascista» diu que França sofreix «una crisi nerviosa». «Il Giornale d'Italia» escriu: «exasperació a París». «Il Popolo» diu que la gestió anglesa i francesa prop de Berlín és idiota, i ni comentaris mereix.

DES DE TEROL

El Madrid de Franco

Llegim a la pàgina quarta del diari terolenc «Lucha», corresponent al dia 10 de març de l'any passat el títol d'una «gran notícia» que destaca amb grans caràcters, i que diu així: «En favor de la població civil madrilenya». I a continuació ve la notícia bomba: «Salamanca». — En todo el territorio nacional se están realizando suscripciones en favor de la población civil de Madrid, en previsión de la miseria en que se encontrará a dicha población cuando sea tomada por los nacionales en fecha próxima y...»

No fa falta comentar aquesta notícia, que per si sola demostra quina és la veritat que pregonava la premsa enemiga. L'«Lucha» periodica correspon — com hem dit — al dia 10 de març darrer i, com es veu, en aquesta data preparaven ja els plans per a després de la immediata «toma» de Madrid, que els va resultant una «presa» de pèl.

Està vist que el gnomi daurat de Franco ha estat sempre la presa de Madrid, fins que topa de nassos contra la muralla que li oposa l'Exèrcit Popular.

Però el gnomi del cas és que els feixistes han entrat i han pres Madrid, i amb Madrid ens han ocupat la fàbrica de Tabacs i la de llumins, puix que en els paquets de tabac i caixetes de llumins dels habitants de «Fuselândia» es llegia: «Fàbrica de Tabacs, Madrid. Viva España! Viva Franco!» o «Comitatus de Fostonos, E. A. Madrid. Viva España!» Jo — i suposo que vosaltres també — no estava assabentat d'aquestes grans notícies.

I el més gran no és això encara, sinó que tinc davant dels meus ulls un himne feixista titulat «Himno a la reconquesta de Madrid», que acaba de la manera següent:

«Hoy con gran júbilo
noirar queremos
al bravo ejército
y a su alidid.
Crito enusistalco
lanzar podemos:
¡Nuestra es España!
¡¡NUESTRO ES MADRID!!!
Arribe España! Viva Franco!
M. Valeros

Ja no sabem, doncs, Madrid i Espanya pertanyen al general Pitiñini. Des de quan?... A aquesta pregunta no m'és possible contestar-vos, puix que el 7 de novembre del 36 Franco entrà a Madrid i el març del 37 encara s'esperava la imminent entrada...

Després s'han llançat els himnes a la conquesta de Madrid i per mitjà dels impresos industrials es dona la sensació que hi entrem, encara que tots sabem que el que entrem fou en calor en rebre damunt l'esquena dels «stres ceditos» (Franko, Mola i Yagüe) les garrotades que els descargaren els nostres heroics combatents. Per si això no fos prou, quan els nostres soldats assaltaven Terol els feixistes «entraven» una altra vegada a Madrid a so de bombo i platerets.

Efectivament, els al·liberats de Terol i els cartells que veíem enganxats profusament sobre les façanes dels edificis, ens testimonien l'«enésima» entrada a Madrid.

Resulta, doncs, que la nostra ofensiva sobre Terol no era tal ofensiva, sinó un moviment de repliegament. Els feixistes prengueren Madrid, Guadalajara, etc. Mentrestant els rojos fugien a la desbandada cap a Llewant i... equivocadament, en l'abandonament de la retirada vertiginosa, passaven per Terol, de llarg...

Així ho atremnen amables testimonis.

Mentrestant els assaïats de Terol pregonen el següent dan: «Se hace saber al vecindario que, estando ya sobre Teruel las treinta Divisiones que vienen persiguiendo a los rojos que eventual y equivocadamente han alzado nuestra capital, es necesario que el vecindario prepare alojamiento para los que entrarán de un momento a otro, mientras los pandereros proceden a la elaboración de 50.000 raciones de pienra». (Signa el «Gobernador Militar».)

No cal pas dir que els ciutadans de Terol sofrien així l'últim engany, i que els preparatius de pa i queviures eren per a formar la defensa que havien d'ésser després la base fonamental de la resistència als reducs...

GAIBAR PUERTAS

Els cavalls, damunt del glaç

Saint-Moritz ha conegut aquests dies una afluència extraordinària de fervents dels esports de neu. Un dels números més espectaculars de la temporada, el constitueixen les curses hipiques damunt de l'immens hipòdrom glaçat. La nostra fotografia recull el passatge dels concurrents a una de les més disputades proves. (Grafic Press)

«La victòria de Terol és la de la fe, però també la de la preparació»

Declara el doctor Negrin a la princesa Clara Oldescachi

En unes impressions publicades a «L'Ordre» de la princesa Clara Oldescachi sobre el seu viatge a l'Espanya republicana, posa de manifest la gran victòria de Terol, ciutat que Franco no ha pogut recuperar, malgrat els inaudits esforços que ha fet per a conquerir-la, i diu que són el primer resultat tangible de l'esperit d'organització que penetra avui en totes les activitats de l'Espanya governamental.

L'autora d'aquestes impressions

exposa a continuació una conversa amb el doctor Negrin, de la qual reprodueix els següents paràgrafs:

«Desgraciadament — em deia el president, senyor Negrin — hem de preveure que la guerra serà llarga. Però sabem que el temps «juga al nostre favor».

I afegí — continua l'escriptora: — Econòmicament la nostra situació és molt forta. No podem oferir festins al nostre poble ni tampoc als nostres combatents, però els uns i

els altres es conformen amb just. Intensificarem poc a poc les importacions indispensables de mateixa manera que hem fet amb les lluites. Les guerres es fan amb ordre i amb bona voluntat. Una ni l'altra ens manquen.

Des del punt de vista de l'observador més superficial comprovem els progressos de la victòria de Terol és la de la preparació, però també la de la preparació

«La maleixa força moral que va vèncer en la gran guerra, vencerà ara»...

En socors de l'expedició Papanin

Diu l'aviador Vlassov: "Mentre volava entorn del banc de glaç, Papanin filmava l'escena"

ESCENA EMOCIONANT

Moscou, 18. — L'Agència Tass ens comunica el següent:

«L'aviador Vlassov, que visità el dia 16 el camp de Papanin, ha comunicat el que segueix: Volant per damunt dels camps de glaç, vaig notar una taca grisa, de conformitat amb la descripció que va fer-nos Papanin per ràdio, abans de la nostra sortida. Baixàrem més avall, a una alçada de 50 metres i traçarem dues circumferències de salutació. Per tal de fer més visible el camp Papanin va estendre uns vestits i encengué unes torxes. El camp es troba situat en un petit banc, entre l'amuntegament del glaç, i forma un pati rodejat de franges de gel. Els habitants del camp ens saludaren amb gestos i cridant emocionats. Papanin filmava el nostre vol. Després d'haver indicat la direcció de l'aeròdrom, Papanin corregué al nostre encontre. Aterritzàrem. Vaig llançar-me en direcció a Papanin amb una alegria extraordinària i adhuc se'm tallava la respiració per les llàgrimes que em queien de content. Es difícil de manifestar els nostres sentiments en aquest encontre. Ens vàrem abraçar diverses vegades seguides. Papanin s'ha deixat creïxer una mica la barba. Examinem l'aeròdrom; ens abracem novament. Llurem a Papanin i als seus companys les cartes de llurs parents i amics de Moscou, i també moltes taronges. Papanin ens dona les gràcies emocionat, davant els membres de l'expedició. La neu comença a caure en aquest moment, la qual cosa ens obliga a avançar el nostre vol. Així ho fem i tornem al «Murmans»

Moscou, 18. — L'Agència Tass precisa que és a conseqüència d'una alteració del radiograma que circula la notícia que l'aviador Tcherevitchy havia aterrat en el banc de glaç de Papanin. L'aviador, que havia sortit el dimecres, a les 16 hores, trobà un temporal de neu que l'obligà a aterrar en un banc al nord del trenca-glaços «Murmans». En dijous, l'aviador Vlassov descobrí el lloc de l'aterratge i es col·locà prop de l'aviador, al qual prengué a bord de l'avió, per haver-se inutilitzat el de Tcherevitchy, a conseqüència del refredament del motor. Vlassov indicà llavors al «Murmans» la ruta a seguir per tal de procedir a l'arranjament de l'avió de Tcherevitchy, que restà abandonat en un banc.

Ha quedat establerta la comunicació regular entre el «Taimyr» i el campament Papanin

El cèlebre explorador vol que se sa vi primer el material científic

Moscou, 18. — L'aviador Vlassov assolí arribar ahir al campament de Papanin. Per tant, ha quedat establerta comunicació regular entre el «Taimyr» i el campament Papanin. Vlassov lliura a Papanin i els seus companys un espedient present integrat per mandats i diverses ampelles de cerveza de Moscou. Vlassov i Tcherevitchy anuncien que Papanin i els seus companys es troben en perfecte estat de salut i que la seva moral és excel·lent. Els exploradors soviets estan tan ben adaptats, que es resisteixen extraordinàriament a abandonar el campament fins al punt que s'han entaulat veritables relacions diplomàtiques entre el capità «Taimyr» i Papanin.

Naturalment, el capità desitja salvar en primer lloc Papanin i els seus companys, però Papanin es nega rotundament a això, i desitja que els avions s'enduguin primerament el material científic que hi ha al campament i que té extraordinari valor.

Ravel fou homenatjat a la Institució del Teatre

El nom de Ravel portà ahir a la Institució del Teatre de la Generalitat un públic nombrosíssim. Els fidels de la bona música no es desaniaren, passà el que passà. Quan hom sap cridar-los, aixeuen tots en massa. Val a dir que el programa d'aquesta sessió a la memòria del gran mestre francès traspasat fa poc, era d'una qualitat exquisida. Després que Joaquim Pena, amb la seva erudició acostumada i amb el seu penetrant judici crític, hagués parlat de Ravel i la seva obra musical, la soprano Mercè Plantada, tingué durant tres quartes l'auditori sumit dintre un món de delícies úniques. Catorze cançons, a quina més bella, que per primera vegada eren cantades en català. Catorze cançons en les quals el geni de Ravel respel·leix amb les característiques que li són pròpies: aquella senyorial flor, i aquella gràcia que són l'honor de les noves escoles musicals. Guillem Garganta, al piano, acompanya esplèndidament la cantant i compartí amb ella les ovacions insistents de l'auditori.

La sessió fou honorada per la presència de distingides personalitats, en el primer pla de les quals veírem el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Carles Pi i Suñer, i la seva filla; el sots-secretari del Departament de Cultura, senyor Frontera, la senyora de Lluís Companys; el mestre Salvador Bacarisse, vice-president del Consell Central de la Música del ministeri d'Instrucció Pública etc.

El locutor de Radio Cític preguntà al senyor Martínez Barrio: —«Quin creieu que serà el resultat de la guerra?»

El President de les Corts contestà:

«La victòria de les armes republicanes. No sols perquè encarnen la voluntat d'un poble resolt a mantenir la seva independència i sobirania sinó perquè el Govern republicà compta amb els elements i mitjans materials suficients perquè la contesa es resolgui a favor de la República».

Destila la guàrdia...

Una curiosa solemnitat de la guàrdia del País de Galles, que té lloc cada any, per la diada de Sant David i que enguany s'ha vist honorada amb l'assistència de la reina Muriel, d'Anglaterra. Aquesta, d'acord amb el costum, oferirà als oficials del batalló els tradicionals porros que foren immediatament repartits entre les files. Després, la guàrdia destila davant de la reina i de les autoritats, tal com ho recull la fotografia (K.)